

Az „ARADI KÖZLŐNY”
(megjelen minden nap)
előfizetési feltételei.

Helyben házhöz hordva:
Egy évre ..... 12 frt — kr
Fél évre ..... 6 —
Negyed évre ..... 3 —
Egy hónapra ..... 1 —

Videkre postán szétküldve:
Egy évre ..... 14 frt — kr
Fél évre ..... 7 —
Negyed évre ..... 3 — 50
Egy hónapra ..... 1 — 20

Az előfizetési pénzeket kérjük, legcélszerűbben posta-utalvánnyal, mielőbb bekelteni, hogy a lap pontos expedícióját fenntartás nélkül teljesíthessük.

Arad, 1887. április hóban.
Az „Aradi Közlöny” szerkesztője és kiadóhivatala.

N A P T Á R.
Április 9. Szombat. Róm. cath. napt.: Nagy szombat. Demeter. Prot. naptár.: Nagy szombat. Prokop. (Görög-orosz naptár (március 28.) István. Nap kél 5 óra 25 perczor. Nap nyugszik 6 óra 39 perczor.
Április 11. A „Kölcsény-Egyesület” matinéja az aradi színházban d. e. 11 órakor.
Április 12. Az aradi dalgylet dalestíje a „Fehér Kereszt”-ben.
Április 13. Aradmegye közigazgatási bizottságának ülése d. e. 9 órakor.
Április 25. Aradmegye törvényhatóságának tavaszi érnegyedes közgyűlése d. e. 9 órakor.

H I R E K.
Arad és Vidéke.

— **A nagy hét utolsó napjára ebredünk.** A megváltó szeretet Isten, embernek szent sira előtt még ott térdel az ajtóban hívők serege, a fekete gyász még mindig ott borong a templom falain, a zsoltoszmák busan hangzanak, de a „Gloria in excelsis” fenséges szavára megkönnyülő haragok zugása már jelzi, hogy a gyász ma már el fog oszlani, a bus zsoltoszmákat az „Alleluja” hálakiláltsai váltják fel, mert e napon támadt fel a szeretet igéjének szent hirdetője, a keresztény vallás Isteni megalkotója, Jézus Krisztus! — A mai szertartások reggel 7 órakor veszik kezdetüket, midőn is az eltárti szentség a szent sira helyeztetik. 8 órakor történik a tűz és víz megszentelése. Azután egy kis körmenetben a folyósón végig haladva a főajtót át a templom hajójába tér a papság, hol a diaconus a „Lumen Christi”-t éneklé, mit a hosszabb profetiák olvasása a praefatiószertű „Exultet” követ. Ezután a keresztúthoz vonul a menet, melyet megszentelvény, a mindenszentek litániájának eléneklése után kezdetét veszi a szent mise. A „Gloria” elhangzásokor megkönnyülő a haragok és az orgona hangjai a templomi zenekar zenéje mellett folytatódik a szent mise. Délután ismét a szent sirt látogatja a közönség egészen esteli fél hét óráig, midőn a feltámadást jelképező ünnepélyes szertartások kezdődnek. A papi testület teljes díszben vonul a szent sira elé s néhány

féle ház helyén és a városból megvett telkének a városház előtt fekvő tere és egész vonalán tervezett két emeletes nagy szabású épületnél kiugrások (risalitok) engedélyeztetésnek. Arad, 1887. április 8. Inatitórius Kálmán, főjegyző.

— **A primadonna válópere.** Hegyessy Mária asszony, a nemzeti színház művésznője és Kiss Mihály, az aradi színház kintőnó baritonistája közötti váoper ügyében a budapesti kir. tábla, mely előtt az ügy jelenleg áll, felhívta az aradi kir. törvényszéket, hogy a felek között bizonyos kérdések tisztába hozása kedvéért a békéltetési tárgyalást tartsa meg. Az aradi törvényszék delegált bírósága, mely Ottoruba y Károly elnöke alatt Steinitzer Károly és Paguba Vazul szavazó bírákból állott, a tárgyalást tegnap délelőtt tartotta meg. A felek közül Hegyessy Mária asszony Vöröcs Vidor ügyvéd kíséretében, Kiss Mihály pedig egyedül jelent meg. Az elnök kérdésére kijelentették, miszerint a válsái ok a rokonszenv teljes hiánya és hogy a válsai szándékok semmiképp meg nem változtatták. A nyert feleletek jegyzőkönyvébe vétetvén, az a királyi táblához fog felterjesztetni. — Hegyessy Mária asszony a tárgyalás után pár órával Budapestre utazott vissza.

— **Salacz Béla karánsebesi kir. ügyész** tegnap Aradra érkezett, hogy a husvéti ünnepek rokonai körében töltsék.

— **Az aradi polgári lövészelet** lövődjének ünnepélyes megnyitása díjlövészet mellett vasárnap délután és hétfőn egész nap tartatik meg. Az ünnepély alkalmából a telekálpa is megnyitattik.

— **Kanyaró Aradon.** A főorvosi hivatal már beterveztette kimutatását a kanyaró állásáról. Március hó 27-től április hó 2-ig 94 beteglélesi eset fordult elő. Ezek közül felgyógyult 5, meghalt 2. Gyógykezelés alatt áll még 87 beteg.

— **Az időjárás** a tegnapi napon ugyancsak meg változott. Eltűnt a derült tavaszi nap-sugár és a kék eget mindenütt felhő takarta. Csúnya hideg szél fújt egész délután. hatalmas porfelhőket kavartva fel és csapva a járó-közlekedésbe. Szerencsére áprilisi időt élünk és bizvást remélhetjük, hogy az ünnepekre ismét kiderül.

— **Közvezési munkarend az 1887-ik évről.** Aradváros tanácsa az 1887-ik évről szóló közvezési munkarendre vonatkozó javaslatát mér az a havi közgyűlés elé be fogja terjesztetni. A városnak a közvezési munkálataira ez évben körülbelül 32000 forintja van. A sorrend a városi mérnöki hivatal s a gazdasági tanácsnok véleményes előterjesztése alapján a következőkben állapították meg. A Battyány és Kossuth-utczák torkolatán levő pályaudvas megosztásánál külön teljesen helyreállítandó a Kossuth-utca. Ez utczában egész a Holt-Márosi eszközrendő a csatornázási és átközvezési munkálatok. Kiközvetendő a csatornázandó, továbbá a Templom-utca, a Battyány-utca egy része, azonkívül a Kazinczy, Fábrián, és Kölcsey-utca. Azonkívül előírandó bizonyos összeg a közvezet-jávitásokra. Eszközölendő továbbá a kőbátóvezés is és pedig a templomutczák a sétatérig. Átközvezendő végül a Karolina-utczától a Nádor-utczáig terjedő vonal, mint-

szége. s midőn véletlenül annak vételenél szomorú, bánatos tekintetével találkozott, — úgy érte, mintha el akarna szédülni, s ha bele nem fogódik az ajtó-fába, el is esik. Elemér segítségre akart lenni, — de Ilonka hevesen eltaszítá a felé nyuló védő kart, — s hangos zokogásba tört ki. Anna, midőn meghallá a zokogást, csendes, halk hangon szólott hozzá: — Bocssáson meg, elfeledtem, hogy kegyed is itt van. Előbb vagy utóbb ugyis megtudta volna, — bocssássa meg nekem. — S ősz atyja karjaira támaszkodva bement a szobába. Az őzike maradt csak az ajtóban, s okos szemével, mintegy kérdőleg tekintgetett hol Ilonkára, hol Elemérré nézve, — majd megugván azt, Ilonkához ment, s odasimult hozzá. Ilonka észrevévé, lehajolt hozzá. — kezze vette annak fejét — s hallható hangon mondá: — Köszönöm őzikém... Köszönöm... — Lotti! Lotti! hallatszék a házikóba! Anna lézas, remegő hangja. Az őzike hirtelen kirántja fejét Ilka kezéből, s gyorsan befut a házikóba, vigan szökdecsele, nem is sejtve, hogy kalamajlásával két szivet tőn örökre boldogtalanlana...

Az őzike maradt csak az ajtóban, s okos szemével, mintegy kérdőleg tekintgetett hol Ilonkára, hol Elemérré nézve, — majd megugván azt, Ilonkához ment, s odasimult hozzá. Ilonka észrevévé, lehajolt hozzá. — kezze vette annak fejét — s hallható hangon mondá: — Köszönöm őzikém... Köszönöm... — Lotti! Lotti! hallatszék a házikóba! Anna lézas, remegő hangja. Az őzike hirtelen kirántja fejét Ilka kezéből, s gyorsan befut a házikóba, vigan szökdecsele, nem is sejtve, hogy kalamajlásával két szivet tőn örökre boldogtalanlana...

nyes kilátásokkal újra kezdeni. A tapasztalatok, a melyekre támaszkodott, azon pillanatokban, a melyben megkísérlette magát költészet köreiből kivonni, a világ szemei előtt szegényre váltak. De hogy saját anyja is így gondolkozhassék — hogy juthatott volna ez eszébe!

Már az is kellemetlenül érintette, hogy midőn a szülői ház csevegőjét meglátta, belőlről nevetés és derült beszélgetés hangzott ki. Persze azt gondolhatta volna, hogy társaság van — hisz itt mindig mulattak. Hídeg borzadály fogta el, midőn reagondolt az összettartozás ama rideg különösége, mely az atya és anya, Waltherr és szülei, sőt mindazok közt fennállott, a kik e ház légkört szivták. Csak azért éltek együtt, mert a szokás úgy hozta magával, hogy egy család tagjai ugyanazon föld alatt éljenek és mivel ez az az általános föltétel mellett, hogy egyik sem áll a másiknak utjába és nem elegendik ügyeibe, egészen alkalmas és kellemes berendezés.

Alma visszaemlékezett, hogy Waltherr egy ízben atyját „vidám vén bünszerek” nevezte és mennyire szegyelte magát az az évszak és gyámoltalanság miatt, melylyel atyja ezt a szemtelenséget zsebre dugta. Hogy mindkettőjüknek botránys voltakai vannak, ez akkor nem jutott eszébe, azonban mostani tapasztalatai mellett alig zárkozhatott el e gyanus elől.

Midőn Alma belépett a könyvtárszobába, anyját, mint rendezőn, üzleti tanácskozásban találta barátjával, Mr. Cunninghamgal és mindenféle részvények nevei ütötték meg füleit, amint észrevétlenül közeledett. A levegő sűrű volt a dohányfüsttől és az árfolyam jegyzésektől.

„Bocssássa meg kedves anyám, ha háborgatlak”, mondá Alma szívesen, „de nagyon érdekemben áll, hogy még ma beszélhessek veled.”

Hamptonné, a ki ragyogott a gyémántoktól és szuhogott a selyemtől, inkább meglepetve, mint örvendően kelt fel, hogy leányának kezét nyujtott és Mr. Cunningham — valószínűleg azon czélból, hogy a hídeggadást nemleges kiegyenlítse — élénk örömet fejezte ki a felett, hogy Wellingfordot láthatja, eközben gyengeden megszorított kezét.

Alma nagyon elbátorlanodott és könyveket töltött szemébe, mert úgy Cunningham-

ér, meglepetve pillantja meg vőlegényét, a mint az a tölgyfához támaszkodik.
Elemér? — szól Ilonka s meg fogja vőlegénye kezét, — jer no — s magával húzza.
Elemér pedig engedelmekedik, engedi magát menyasszonya által vezettetni, s nikor belép a kerítés ajtaján, tekintete a házikó ajtajában állógzó leányával találkozik. Ez hirtelen szívéhez kap s egy sikolylyal az őzike mellé rogyik.
A sikoltásra egy öreg, ősz ember rohan ki a házikóból, s megpillantván leányát a küszöbön lerogyva, hirtelen mellé térdel s reszkető szavakkal szól hozzá: — Mi bajod Annuskám? — Jer Ilka, menjünk — süttogja menyasszonya felébe Elemér, — hagyjuk őket magukra.
— Egy lapodtat sem megyek addig — süttogja vissza Ilonka — mig meg nem tudom, miért ájtult el a szegény leány.
Az alatt az elájult leány lassanként magához tért, s atyja ölébe hajtva fejét, alig hallható hangon süttogja: — Végem van atyám! megcsalt, mert ő már vőlegény!

Az őzike maradt csak az ajtóban, s okos szemével, mintegy kérdőleg tekintgetett hol Ilonkára, hol Elemérré nézve, — majd megugván azt, Ilonkához ment, s odasimult hozzá. Ilonka észrevévé, lehajolt hozzá. — kezze vette annak fejét — s hallható hangon mondá: — Köszönöm őzikém... Köszönöm... — Lotti! Lotti! hallatszék a házikóba! Anna lézas, remegő hangja. Az őzike hirtelen kirántja fejét Ilka kezéből, s gyorsan befut a házikóba, vigan szökdecsele, nem is sejtve, hogy kalamajlásával két szivet tőn örökre boldogtalanlana...

A filiszter leánya.
[37. Folyt.] (Regény két kötetben.)
Irtá: *Hjalmar Hjorth Boyesson.*
— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: **M. G.**
MASODIK KÖTET.
VII.
Fontos elhatározás.
Még egyszer elszázkart fordulni és bebizonyítani ezen látszólag ártatlan üzkerkedés megengedhetlenségét: bebizonyítani, mert még elég fiatal és ostoba volt az ifjú, hogy egy asszonyt az ész sugalta indokkal a benne egyszerű már megfogalmazott tervről el lehet téríteni. Ha szívéhez fordult és szerelmére hivatkozta, lágy viaszszá váltak kezében, de a mily képtelen volt Alma érteni a természet bölcsészését, ép úgy volt Harry elfogulva a következtetésében és a dolgok rendjében való bizakodással, fogalma sem levén ezek tekintetében Alma felfogásának korlátoltságáról.

Az őzike maradt csak az ajtóban, s okos szemével, mintegy kérdőleg tekintgetett hol Ilonkára, hol Elemérré nézve, — majd megugván azt, Ilonkához ment, s odasimult hozzá. Ilonka észrevévé, lehajolt hozzá. — kezze vette annak fejét — s hallható hangon mondá: — Köszönöm őzikém... Köszönöm... — Lotti! Lotti! hallatszék a házikóba! Anna lézas, remegő hangja. Az őzike hirtelen kirántja fejét Ilka kezéből, s gyorsan befut a házikóba, vigan szökdecsele, nem is sejtve, hogy kalamajlásával két szivet tőn örökre boldogtalanlana...

Az őzike maradt csak az ajtóban, s okos szemével, mintegy kérdőleg tekintgetett hol Ilonkára, hol Elemérré nézve, — majd megugván azt, Ilonkához ment, s odasimult hozzá. Ilonka észrevévé, lehajolt hozzá. — kezze vette annak fejét — s hallható hangon mondá: — Köszönöm őzikém... Köszönöm... — Lotti! Lotti! hallatszék a házikóba! Anna lézas, remegő hangja. Az őzike hirtelen kirántja fejét Ilka kezéből, s gyorsan befut a házikóba, vigan szökdecsele, nem is sejtve, hogy kalamajlásával két szivet tőn örökre boldogtalanlana...

Ilonka, ki az ajtófélfához támaszkodott, lekérte visszafojtva halgatá végig a vallomást, s úgy érte, mintha szívével valami facsarná, mintha fejében bődülnék volna — Szemeit mereven a felálló igyekvő leányra

De miért is nem maradt otthon az az őzike!
Gajzagó Ödön.

A kandallón álló óra tizen ötöt — a bizonytalanságot nem bírta tovább elviselni, fogta kalapját és felöltözték és átietett az a ve-

Az őzike maradt csak az ajtóban, s okos szemével, mintegy kérdőleg tekintgetett hol Ilonkára, hol Elemérré nézve, — majd megugván azt, Ilonkához ment, s odasimult hozzá. Ilonka észrevévé, lehajolt hozzá. — kezze vette annak fejét — s hallható hangon mondá: — Köszönöm őzikém... Köszönöm... — Lotti! Lotti! hallatszék a házikóba! Anna lézas, remegő hangja. Az őzike hirtelen kirántja fejét Ilka kezéből, s gyorsan befut a házikóba, vigan szökdecsele, nem is sejtve, hogy kalamajlásával két szivet tőn örökre boldogtalanlana...

Az őzike maradt csak az ajtóban, s okos szemével, mintegy kérdőleg tekintgetett hol Ilonkára, hol Elemérré nézve, — majd megugván azt, Ilonkához ment, s odasimult hozzá. Ilonka észrevévé, lehajolt hozzá. — kezze vette annak fejét — s hallható hangon mondá: — Köszönöm őzikém... Köszönöm... — Lotti! Lotti! hallatszék a házikóba! Anna lézas, remegő hangja. Az őzike hirtelen kirántja fejét Ilka kezéből, s gyorsan befut a házikóba, vigan szökdecsele, nem is sejtve, hogy kalamajlásával két szivet tőn örökre boldogtalanlana...

